

er det umuligt at danne sig, og det høje Ting vil derfor ikke kunne vente af Udvalget, at det vil kunne belægge sin Indstilling med nøjagtige Oplysninger derom. Det lader sig ikke gøre, fordi der ikke findes Oplysninger om den Registrertonnage, der har været i udenrigst Fart, om hvor mange Gange hvert af de paagældende Skibe have besøret den samme Havn, og om, hvor mange Skibe der have besøret forskellige Havne. Der kan altsaa ikke finde Sammenligning Sted, da der ikke habes nøjagtige Oplysninger, men vi have maattet nøjes med det Skøn, at den ny Afgift omtrent skulde kunne svare til Udbyttet af den gamle. Naar det ærede Medlem fra Døshered (Korsgaard) opstillede den Beregning, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vilde medføre en forøget Udgift for Statskassen af, jeg tror han nævnte 50,000 Kr., vil det derfor hverken kunde bekræftes eller benægtes, idet det vil bero paa, hvor meget den ny Konsulatafgift vil give som Indtægt. Den ene Del af Beløbet, nemlig de 30,000, der eventuelt paaregnes til Gennemførelsen af den hele Plan, er derhos en Udgift, der kun vil blive effektiv i Tilfælde af, at Rigsdagen og Lovgivningsmagten i det hele enes om Gennemførelse af Planen i større eller mindre Omfang. I øvrigt er Udgiften begrænset ved den Sum, som staar nævnt i Lovforslagets sidste Paragraf, at de Udgifter, som faktisk ville finde Sted, uanset følgende Forhandlinger med Rigsdagen, ere indskrænkede til 150,000 Kr. Nu have de hidtidige Konsulatafgifter i det sidste Aar indbragt 137,000 Kr., og altsaa ville de Herrer se, at den Udgift, man kan paaregne som sandsynlig aarlig Udgift for Staten vil indskrænke sig til 13,000 Kr.; men det vil altsaa mulig kunne blive noget mere, for saa vidt de ny Konsulatafgifter ikke fuldt ud indbringe, hvad de gamle have indbragt. Jeg gør opmærksom paa dette, for at man dog kan komme Tallene saa nær som muligt, og særlig dette, at de 30,000 Kr. jo ville være afhængige af følgende Forhandlinger med Rigsdagen.

Det Endringsforslag, som er stillet under mit Navn, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror ikke, at der er Tvivl om, at det indeholder en Smødekomen af den Henstilling, der blev gjort af det ærede Medlem fra Åsens (Berntsen) om at faa en yderligere Væmpelse med Hensyn til Betalingen af Konsulatafgifterne, thi det vil utvivlsomt finde Sted, naar man efter dette Endringsforslag herefter skal optræde halv-

aarsvis i Stedet for helaarsvis. Noget stor indgribende Betydning vil det jo for øvrigt ikke have.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensionsretten vil jeg gøre opmærksom paa, at Betydningen af den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 9, nemlig Kammerne for Lønningerne af de fremtidig udsendte Konsuler og Vicekonsuler, vil i alt væsentligt kun være den, at der stilles saadanne Mænd, der overhovedet kunne ønske at tjene i Konsulatvæsenet, i Udsigt de Vilkaar, de kunne vente sig. Der er jo ikke Tvivl om, at det vil være nødvendigt for at faa dertil kvalificerede Kræfter af praktisk uddannede Mænd, og deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), at det er saadanne, vi særlig have haft for Øje, og det er ogsaa udtalt i Lovforslaget paa det paagældende Sted, men selv for saadanne er det nødvendigt at forberede sig til denne Tjeneste ved at sætte sig ind baade i den danske Handels- og Solovgivning og i Handels- og Solovgivningen paa den Plads, hvor de skulle ansættes. Det er altsaa ikke ringe Kundskaber til den Virksomhed, de skulle beskæftige sig med, og for at man kan vente, at kvalificerede Mænd ville anvende Tid og Kræfter til at forberede sig til den paagældende Tjeneste, er det nødvendigt at stille i Udsigt, hvilken Virksomhed der forlanges af dem, og hvilke Lønningsvilkkaar de kunne vente, naar de paatage sig Tjenesten. Hertil hører utvivlsomt, efter som Lovforslaget nu er affattet, Pensionsretten. Jeg skal gøre ærede Medlemmer, der have haft Betænkelighed ved dette Punkt, opmærksom paa, at, naar vi blive staaende ved en Løn af 1,000 Kr. for en Konsul, endogsaa en Chefkonsul paa en vigtig Plads, saa har det kun været muligt at opstille saadanne Lønninger, naar der dertil knyttes Pensionsret. Det oprindelige Forslag, der var stillet i Udvalget, gik meget videre med Hensyn til Lønninger. Der var da Spørgsmaal om 10—12,000 Kr., og jeg vil endvidere føje til, at det kun er Halvdelen af, hvad vort Naboland Norge gør Regning paa for disse Personer ved at stille Lønninger af indtil 24,000 Kr. i Udsigt for saadanne udsendte Konsuler. Vi staa altsaa i saa Henseende overordentlig bestedt, og vi ere overhovedet ikke i Stand til at lægge den Maalestok, vi her hjemme fra tænde, til Grund for Beregningen af Lønninger for den Slags Virksomhed paa Pladser, hvor Livsvilkaarene ere ganske anderledes end her. Det oprindelige Standpunkt vilde have medført en betydelig højere Løn, men man blev i Reference med den højtærede Udenrigsminister